

AZ IPARÜZÉSI ADÓ-BEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETEK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az iparüzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparüzési adót bevezette.

Az iparüzési adó alanyának tekintendők a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző

- egyes – vállalkozási tevékenységet végző – magánszemélyek,
- jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
- az egyéni cégek, az egyéb szervezetek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéni cégeket, egyéb szervezeteket is.

Adóalany a Polgári Törvénykönyv szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződés alapján kezelt vagyon is.

Az 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek iparüzési adóalanyoknak (vállalkozóknak):

- az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében azzal, hogy nem minősül egyéni vállalkozónak és a magánszemély, aki
  - a) az ingatlan-bérbeadás,
  - b) a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott rendelkezések szerinti adózási mód alapjául szolgáló bevételre tekintetében
- a **közjegyző** a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében; (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői Iroda tagjaként folytatja);
- az **önálló bírósági végrehajtó** a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói Iroda tagjaként folytatja);
- az **egyéni szabadalmi ügyvivő** a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;
- az **ügyvéd** az ügyvédekéről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);
- a **szolgáltató állatorvosi tevékenység** gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;
- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szerinti **mezőgazdasági őstermelő**, feltéve, hogy az őstermelői tevékenységből származó bevétele az adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladta.

Az adóalany azon településeken terhelhető állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallásbenyújtási kötelezettség, ahol székhelye, illetve telephelye található. A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratban), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, a magánszemély esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni. A Ptk. szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyonrész, mint adóalany esetén székhelynek számít a bizalmi vagyonkezelő székhelye, lakóhelye.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázutat, a vízkutat, a szelérőművet (szélkereket), az Irodát, a fiókot, a képviselőket, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végző fogyasztó, a végző felhasználó részére történik, feltéve, hogy a földgáz, villamos energia értékesítéséből, elosztásából eredő árbevétel az adóalany összes árbevételének 75%-át meghaladja.

A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak (az a vállalkozó, melynek nettó árbevétele legalább 75%-ban a TEÁOR/08 61.2 számú vezetékek nélküli távközlési tevékenységből ered) 2014. évtől két telephelye van. Egyfelől „hagyományos” telephelyt eredményez számára az olyan állandó, ingatlanjellegű üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat (pl. iroda, üzlet). Másfelől telephelye azon önkormányzat illetékességi területe is, ahol az utólag fizetett díjú távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének – az adóév első napja szerinti állapot szerint – számlázási címe van.

Vezetékes távközlési szolgáltató esetén telephelynek az előfizető számára nyújtott (vonalas) szolgáltatás helye szerinti település minősül. Ha a távközlési szolgáltató egyszerre nyújt vezetékek nélküli és vezetékes távközlési szolgáltatást, akkor a telephely meghatározása során mindkét szempontot (vezetékek nélküli távközlési szolgáltatás esetén az előfizető címe, illetve vezetékes távközlési szolgáltatás esetén a szolgáltatásnyújtás helye szerinti) figyelembe kell venni. Távközlési szolgáltatásnak minősül, ha a vállalkozó összes nettó árbevételének legalább 75%-a távközlési tevékenységből (TEÁOR/08 61) származik.

Telephelynek számít a TEÁOR szerinti építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természetű erőforrás feltárásának, kutatásának helye szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenységek időtartama adóévben belül a 180 napot meghaladta. Ha a vállalkozó ilyen jellegű tevékenységet végez és annak időtartama a településen előreláthatóan a 180 napot meghaladja, akkor már a tevékenységvégezés kezdetén, mint állandó jellegű tevékenységet végzőként jelentkezzék be, azaz létrehozhat telephelyt.

A Ptk. szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyonrész, mint adóalany esetén telephely a vagyonrészben lévő, hasznosított ingatlan fekvési helye.

Az iparüzési adó-bevallást az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényben (a továbbiakban: Art.), illetve a Htv.-ben meghatározott időpontig az iparüzési adót működtető, székhely, telephely szerinti település önkormányzati, fővárosban a fővárosi önkormányzati adóhatósághoz kell benyújtani!

A BEVALLÁS-BENYÚJTÁSI KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSÉNEK MÓDJJA

A Htv. 42/C. § (1) bekezdése a törvényi feltételeknek megfelelő adózó számára lehetővé teszi, hogy a bevallást az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresített bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII. 31.) PM-rendelet (a továbbiakban: PM-rendelet) szerinti „központi” nyomtatványon, s ne az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon nyújtja be. Az adózó „központi” nyomtatványon történő eljárás kötelezettségét papír alapon vagy – rendeleti szabályozás alapján kötelező jelleggel vagy lehetőségként – elektronikus úton teljesíti. Az anyagi törvényi rendelkezés az adózók számára döntési szabadságot biztosít a tekintetben, hogy az eljárás kötelezettségüket „központi” vagy önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon, illetőleg papír alapon vagy – a települési önkormányzat elektronikus ügyintézését biztosító hatályos rendeleti szabályozás alapján – elektronikus úton teljesítsék.

Ez a nyomtatvány mindenben megfelel a hivatkozott PM-rendelet szerinti „központi” nyomtatvány kritériumának.

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

I. A bevallás jellege

Az Art. többféle esetben ír elő bevallás-benyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (1 – 12.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

1. ÉVES BEVALLÁS melletti négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a (teljes) 2016. adóévben iparüzési adó-kötelezettség terhelte, továbbá akkor is, ha az iparüzési adó-kötelezettség a 2016. adóév közben keletkezett (év közben vezetete be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) és az adókötelezettség fennállt 2016. december 31-én is. Ha teljes évben fennáll az adókötelezettség, akkor a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2016. január 1. naptól 2016. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2016. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2016. április 1-én létesített a településen telephelyt (vagy keletkezett telephelye), vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vezetete be, akkor a bevallási időszak 2016. április 1-től 2016. december 31-ig tart. Év közben kezdte vállalkozó esetén az I. 5. pontban is jelölni kell e ténny. A bevallást az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig, a naptári évvel azonos üzleti éves adózáson május 31-ig kell benyújtani!

Azon adózóknál, amelyek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választották, az adóév utolsó napját követő 150. napon kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a ténnyt a 4. pontban is jelölni kell. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (Üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelent, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évét. Ez utóbbi esetben az adóév első napja az áttérés napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegforduló-nappal egyezik meg.

2. „ZÁRÓ” BEVALLÁS alatt érteni kell az Art. 33. § (3), (6), illetve (12) bekezdésében foglalt eseteket, valamint a helyi adó specifikumból adódóan csak az adott település szintjén megszűnő adókötelezettség eseteit és az egyszerűsített adóalap-megállapítás változása miatti sajtós eseteket. Bevallást kell benyújtani, ha az adózó általuk (társasági formát vált), egyesül, szétválk, vagy felszámolást, végelszámolást, kénszerterhelést rendeltek el, vagy az egyéni vállalkozó tevékenységét szünetelteti, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, továbbá az Art-ban foglalt egyéb esetekben és a III. 9.–16. pontok szerinti esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő kockában kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. A bevallás benyújtásának időpontjára az Art. 33. § (4)–(6), illetve (12) bekezdésben foglaltak, illetve az „általános” szabály (adóévet követő év ötödik hónap utolsó napja), valamint a Htv. 39/A. 5-ban és a 39/B. 5-ban foglalt szabályok az irányadók.

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti, de más település(eken) az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig (naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén az adóévet követő év május 31-éig) kell benyújtani, kivéve, ha még a székhelyáthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból az Art. szerinti záró bevallásbenyújtásra kötelezett. Ebben az esetben az éves bevallás és a záró bevallás melletti négyzetbe is egyaránt X-et kell tenni, a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség időtartamát is meg kell jelölni. A III. pont alatt pedig külön kell jelezni a székhelyáthelyezés (III. 9. pont), telephely-megszüntetés (III. 10. pont) ténnyét.

Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya és az iparüzési adóban az eva-alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap megállapítást választotta, de év közben az eva alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakról (melyet jelölni kell a II. pontban) évközi bevallást kell benyújtania az eva bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben – ha az iparüzési adó-alanyiság egyébként nem szűnik meg – a I. 1. sor és 2. sor melletti négyzetbe, továbbá a III. 11. sor melletti négyzetbe is X-et kell tenni.

Ha a vállalkozó év közben válik a kisadózó vállalkozók tételes adójának (kata) alanyává és az iparüzési adóban a tételes adóalap szerinti megállapítást választja, akkor az adóév első napjától, a kata-alanyiság kezdő napját megelőző napig számlított időszakról – az általános szabályok szerint, az adóévet követő év május 31-ig – (záró) bevallást kell benyújtani, ebben el kell számlolni a tört évi adókötelezettséget. Ebben az esetben a III. 13. sorban kell a záró bevallás benyújtásának okát jelölni.

Ha a kisvállalat adó (kiva) alanyának minősülő vállalkozó kiva-alanyisága a tárgyévben bármely ok miatt megszűnik, akkor csak a kiva-alanyiság adóévben fennálló időszakára választhatja a kiva-alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítást. Ebben az esetben évközi bevallást kell benyújtani ezen időszakról, mégpedig a beszámolóalkészítésre nyitva álló határnapig (a kiva-alanyiság megszűnésével, mint mérlegforduló-nappal önálló üzleti év végéig). A vállalkozó-bevallásbenyújtással egyidejűleg (a bevallási nyomtatványon) köteles előzetes is bevallani, mégpedig a kisvállalat adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra. (Az adóév hátralévő részéről szóló bevallást az általános szabályoknak megfelelően, az adóévet követő év május 31-ig kell teljesíteni.) A kiva-alanyiság megszűnése esetén e ténnyt a III. 14. pontban kell jelölni.

A III. 16. sorba annak az adózónak kell X-et tennie, aki/amely kata-alanyként a 2016. adóévre az általános szabályok szerint vagy a nettó árbevétel 80%-ában állapítja meg az adóalapot és 2017. február 15-ig (változásbejelentési nyomtatványon) arról nyilatkozott, hogy a 2017. adóévtől tételes adóalap szerinti fizeti meg az iparüzési adót. Továbbá azon adózónak is kell X-et tennie ebbe

a sorba 2017. január 15-ig teljesített változásbejelentés mellett, amely a naptári évtől eltérő üzleti évről visszatér a naptári évrre. Ezen esetekben a speciális záró bevallási okot is be kell írni.

3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST a jogelőd nélküli alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységéről. A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélküli alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésének, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszűntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig az időpontig kell benyújtani, ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársaság kérelmét jogerősen elutasították, vagy azt visszavonja, akkor az I. 3. sorba és a III. 8. sorba is X-et kell tenni.

4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó ezen minőségét jelzi ebben a sorban amellett, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

5. Az év közben – akár jogelőd nélküli, akár a településen – kezdő vállalkozó ezt a tényt az ebben a rovatban lévő kockában jelzi, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb, mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellett az éves bevallás benyújtásának jellegét az I. 1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál pedig az áttérés időszakát, mint önálló adóévet kell feltüntetni.)

7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági östermelő – amennyiben a Htv. alkalmazásában vállalkozónak minősül – ezt a tényt ebben a rovatban lévő kockában jelzi, azzal, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

8. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, s a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama az önkormányzat illetékességi területén a naptári évben a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

9. Abban az esetben, ha a kata-alany a helyi iparüzési adóban az adóévre az adóalap tételes összegben való (egyszerűsített) megállapítását választotta, akkor főszabály szerint – bizonyos eseteknél eltekintve – bevallásbenyújtási kötelezettség nem terheli. Bevallást kell azonban ezen adóalanyok benyújtania [Htv. 39/B. § (6)]:

– ha az adóévben a kata-alany adófizetési kötelezettsége (pl. 60 napot meghaladó keresőkép-telesség miatt) szünetelt és a vállalkozó több iparüzési adót fizetett, mint amennyit az adókö-telezettség időszakára fizetnie kellett volna,

– a kata-alany a foglalkoztatásnövelés miatti törvényi adóalap-mentességet vagy a települési önkormányzat által rendeletben biztosított adómentességet/-kedvezményt kíván utólag igénybe venni vagy az építőipari tevékenység kapcsán megfizetett átalányadó, illetőleg a költségként/ráfordításként elszámolt e-ütdíj összegével csökkenteni kívánja az állandó jellegű tevékenységéhez kapcsolódó adófizetési kötelezettségét. (Ezekben az esetekben a bevallást az adóévet követő év január 15-ig kell benyújtani.)

10. A Htv. 39/E. 5-a tartalmazza a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokra, e társaságok elővállalkozására, projektársaságára vonatkozó sajátos, mentességi szabályokat. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (a továbbiakban: Szt. tv.) szerinti szabályozás, valamint említett projektársasága e rovatba tesz X-et, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel tüntetni.

11. A Htv. 39/F. 5-a rendelkezik a beszerző, értékesítő szövetkezetek mentességéről. Ha a szövetkezet adóalany megfelel a Htv. 52. §-a 34. pontja szerinti fogalomnak (az a szövetkezet, amelynek nettó árbevétele legfeljebb 95%-ban tagjai részére történő értékesítésből vagy tagjai termékeinek értékesítéséből származik), akkor e törvényi mentességet igénybe veheti, amely azonban csekély összegű állami támogatásnak, ún. de minimis támogatásnak minősül. A mentesség igénybevételenek tényét e négyzetben kell jelölni, az adózó ezzel elismeri a mentesség érvényesítésére való jogosultságát.

12. Azon adózónak kell e rovatba X-et tennie, aki/amely a korábbi adóévre már benyújtott adó-bevallását – az adózás rendjéről szóló törvény alapján – önellenőrzéssel (utólag) helyesbíteni kívánja. A korábbi adóbevallását helyesbítő adózónak az ellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlapját és kapcsolódó betétlapjait az új adatokra figyelemmel úgy kell helyesbíteni, hogy a bevallás valamennyi releváns (nem csak a változó) sorát ki kell tölteni. Ebben az esetben a II. részben a „Bevallott időszakban” kell jelölni azon adóév kezdetét és végét, amelyre a helyes-bítés vonatkozik.

II. Bevallási időszak

Itt kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik, az I. pontban foglaltak alapján.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A záró bevallás (I. 2. sor) benyújtásának okát kell jelölni a megfelelő kockában, az I. pontban említették szerint.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző betétlapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó betétlapokat is – a tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az „A”-tól „D”-ig terjedő betétlapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó betétlapot – kell kitölteni és benyújtani az adóhatóságához. Az „A”-tól „D”-ig terjedő betétlapok egyikét sem kell kitölteni a következő – rá vonatkozó – egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választó:

- a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak,
- b) eva-alanyoknak,
- c) kata-alanyoknak,
- d) kisvállalati adóalanyoknak.

Az „A”-jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetői vállalkozásnak, továbbá amely éves beszámolóját nem a nemzetközi számviteli standardok (IFRS) figyelembevételével készíti el. Ki kell tölteni az „A”-jelű betétlapot annak az adóalanyoknak is, akinek/amelynek nettó árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladja meg és az adóalap egyszerűsített, a nettó árbevétel 80%-ában való megállapítását választja, függetlenül attól, hogy esetlegesen számviteli törvény szerinti átalányadózóknak, eva-alanyoknak, kata-alanyoknak vagy a kisvállalati adóalanyoknak minősül.

Nem kell ezt a lapot kitölteni az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választók közül: a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak, ha a rájuk vonat-

kozó egyszerűsített adóalap-megállapítást alkalmazzák; b) azon eva-alanyoknak, akik az egyszerűsített vállalkozói adóalapjuk 50%-ában állapítják meg adójukat; c) azon kata-alanyoknak, akik tételes adóalap szerinti adómegállapítást választottak; d) azon kisvállalati adóalanyoknak, amelyek a kisvállalati adó 1,2-szeresében állapítják meg iparüzési adóalapjukat.

A „B”-jelű betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C”-jelű betétlapot a biztosítóknak kell kitölteni.

A „D”-jelű betétlapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E”-jelű betétlapot azoknak a vállalkozásoknak kell kitölteni, amelyek eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke kimenő kivánják csökkenteni a nettó árbevételt a helyi iparüzési adóalap kiszámítása során. Nem kell kitölteni az „E”-jelű betétlapot bármely, egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalanyoknak.

Az „F”-jelű betétlapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni, annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephelyei rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett.

A „G”-jelű betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akiknek túlfizetése vagy fennálló köztartozása van. A „G”-jelű betétlap a túlfizetésről szóló nyilatkozattételre és más adóhatóságnál fennálló köztartozások megnevezésére szolgál.

A „H”-jelű betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteniük, akik/amelyek a korábbi adóévre már benyújtott adóbevallásukat – az Art. alapján – utólag önellenőrzéssel helyesbíteni kívánják.

Az „I”-jelű betétlapot azon adóalanyoknak kell kitölteni, amelyek éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítik. Az „A”-„D”-jelű betétlapokat nem kell kitölteni azon vállalkozásoknak, melyek az „I”-jelű lap kitöltésére kötelezettek. Szükséges azonban az „E”-jelű betétlap kitöltése.

V. Azonosító adatok

Az adózó azonosításához szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata
Az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás a főszabálytól [Htv. 39. § (1) bekezdés] eltérő, egyszerűbb adóalap-megállapítást jelent. Tekintve, hogy a főszabályhoz képest más módon történik az adóalap-megállapítás, erről az adóalanyoknak külön nyilatkoznia kell.

Az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózók élhetnek a 2016. adóévre:

- a) a 2016. teljes adóévben a személyijövedelemadó-törvény szerinti átalányadózó vállalkozó,
- b) az egyszerűsített vállalkozói adó alanya,
- c) a kisadózó vállalkozások tételes adóalany alanya,
- d) azon egyéb iparüzési adóalany, akinek/amelynek a nettó árbevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – a 8 millió Ft-ot nem haladta meg,
- e) a kisvállalati adó alanya.

Az a) esetben az iparüzési adóalap összege a személyijövedelemadó-törvény szerinti átalány-adóalap 20%-kal növelt (1,2-szeresített) összege, de legfeljebb a személyijövedelemadó-törvény szerinti bevétel 80%-a. A b) esetben a vállalkozási szintű iparüzési adóalap az eva alapjának 50%-a. A c) esetben a tételes adóalap szerinti adózó kata-alany iparüzési adóalapja székhely, illetve telephely településenként 2,5–2,5 millió forint. A d) esetben az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80%-a (0,8-cal szorzott összege). Az e) esetben az adó alapja a kisvállalati adó alapjának 20%-kal növelt (1,2-szeresített) összege.

A Htv. szerinti egyszerűsített adóalap-meghatározás választásakor nem kell kitölteni a VII. 2–5. sorokat, valamint a fentebb említett a)–c) és e) esetben (átalányadózó, eva-alany, tételes adó-alap szerinti adózó kata-alany, kisvállalati adó alanya esetén), az „A”, az a)–e) esetekben az „E”-jelű betétlapokat. A tételes adóalap szerinti adózó kata-alanyoknak a VII. 1. sorát sem kell kitölteni. A kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó jogalany az iparüzési adó alapját egyébiránt háromféle módon állapíthatja meg:

- az általános szabályok szerint [Htv. 39. § (1) bek.] ekkor nem kell külön nyilatkozatot tennie a bevallási nyomtatványon,
- a nettó árbevétel 80%-ában [c) pont] erről nyilatkozik a bevallási nyomtatvány főlap VI. pont c) alpontján X-telével,
- tételes adóalap szerinti (székhely, illetve telephely településenként 2,5–2,5 millió forint adóalap alapján) adózók, ezen adóalap-megállapítási mód adóévre történt választásáról a korábban benyújtott bejelentkezésében, illetve változásbejelentésében már nyilatkozott, ezért az adóbevallásban ismételt nyilatkozattétel nem terheli.

A VII. 1. sorban kell feltüntetni:

- a) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó átalányadózó esetén az átalányadó alapját, a VII. 6. sorban pedig az átalányadó 1,2-szeresített összegét, azaz az iparüzési adó alapját;
- b) az eva alanya esetén az eva alapját, a VII. 6. sorban pedig az eva-alap felét, azaz az iparüzési adó alapját;
- c) a tételes adóalap szerinti adózó kata-alanyok az 1. sorú üresen kell hagynia, míg a VII. 6. sorban székhelye és valamennyi telephelye után 2,5 millió forintot, illetve, ha valamely – székhely, telephely szerinti – önkormányzat illetékességi területén az adókötelezettsége nem állt fenn a teljes évben (pl. telephelynyitás, telephely megszűntetése, székhelyátthelyezés miatt), akkor az adott település esetén a 2,5 millió forint naptári napokkal arányos részének megfelelő együttes összegét;
- d) a nettó árbevétel 80%-ában való egyszerűsített adóalap-megállapítást választó bármely – 8 millió forintot meg nem haladó nettó árbevételű – vállalkozó esetén az „A”-jelű betétlapon levezetett (kiszámított) nettó árbevétel összegét, a VII. 6. pont alatt pedig a nettó árbevétel 80%-ának, azaz az adóalap összegét,
- e) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó kisvállalati adó alanyának a kisvállalati adó alapjának összegét, a VII. 6. sorban pedig ennek 1,2-szeresített összegét, azaz az iparüzési adó alapját.

VII. Az adó kiszámítása

1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy az adóalany tevékenységét hol (mely településen, belföldön vagy külföldön) végzi. A nettó árbevétel-elemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó betétlapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevétel a vonatkozó betétlapon kell levezetnie. Ezért elsőként a vonatkozó betétlap 1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsorokat kell kitölteni! Az adott betétlapon szereplő (kiszámított, összegző) 1. sor összegét kell itt feltüntetni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalanyoknak ezt a sort a VI. pontban leírtak szerint kell kitölteni, azzal, hogy az „A”-jelű betétlapot csak annak a vállalkozásnak kell kitölteni, akinek nettó árbevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – a 8 millió forintot nem haladja meg és a nettó árbevétel 80%-ában (egyszerűsített) kívánja megállapítani az iparüzési adó alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű, levonható eladott áruk beszerzési értékének (elárá) és a közvetített szolgáltatások értéke együttes összegét. A levonható összeg levezetését

az „E” jelű betéltartalommal, ezért azt – ha van ilyen jogcímen levonható tétel – mindenképp ki kell tölteni. A levonható tétel magyarázatát, az összeg kiszámítását az „E” jelű betéltárhoz írt útmutató tartalmazza.

3. sor: Itt kell feltüntetni az alvállalkozói teljesítések értékét [Htv. 52. § 32. pont; 40/I. §]. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) a Polgári Törvénykönyv szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építésű lakás előállításához használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozás, hanem adásvételi szerződéssel történik. Ezen pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a Htv. 52. § 22. pont a) alpontja szerint jogdíjért, 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerint eladott áruk beszerzési értékeként, 52. § 37. pont vagy 40/G. § szerinti anyagköltségeként, illetve 52. § 40. pont és 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagköltség összegét, amely a Htv. 52. §-ának 37. pontja, illetve – éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók esetén – a Htv. 40/G. §-a szerinti fogalom. Az anyagköltség – egy kivétellel – a számviteli törvény szerinti (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyijövedelemadó-törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetén a tárgyévben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap- segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyevi költségét jelenti. Az egyszerűes könyvvitelt vezető vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyevi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyevi kifizetett letétári nyitókészletet és csökkenteni a tárgyevi kifizetett letétári zárókészlet értékével.

Az éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készítő vállalkozás esetében anyagköltség a Htv. 52. § 67. pontja szerinti anyag üzleti évben ráfordításaként elszámolt – Htv. 40/G. § (2) és (3) bekezdés szerinti korrigált – felhasználásokról könyv szerinti értéke. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok – anyagköltségeként elszámolt – bekerülési értékével, továbbá azzal az értékkel, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, az 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerint eladott áruk beszerzési értékeként, az 52. § 40. pont és a 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

5. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a Htv. 52. §-ának 25. pontjában szabályozott K+F elszámolt közvetlen költségeit. A Htv. ezen árbevétel-csökkentő tétel kapcsán visszautal a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényre. E szerint az alaputatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés költsége a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 4. §-a 32. pontja szerint saját tevékenységi körben megvalósított K+F tevékenység közvetlen költsége.

6. sor: Ez a sor szolgál a Htv. szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2. sorban, a 3. sorban, a 4. sorban, és az 5. sorban feltüntetett nettó árbevétel-csökkentő tételek együttes összegét. Ha a 1. sor összegét eléri vagy meghaladja a 2. sor, a 3. sor, a 4. sor és az 5. sor számadatának együttes összege, akkor ebben a sorban „0”-t kell szerepeltetni. Ebben az esetben a 11. sorba, 12. sorba, 15. sorba, 16. sorba és 24. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

Abban az esetben, ha a vállalkozónak az „E” jelű betéltábl III. részét kell kitöltenie, akkor ezen sor értéke a (az „E” jelű betéltábl III. pontja alatt kiszámított) III. 11. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg!

Az IFRS-t alkalmazó vállalkozóknak az áttérés adóévében és az azt követő adóévben figyelemmel kell lenniük a Htv. 40/K. §-ának (1) bekezdésére. Eszerint ugyanis, ha az áttérés adó-évének vagy az áttérés adóévét követő adóévnek (a továbbiakban együtt: átmeneti adó-évek) az Iparüzési adóalapja [39. §] a 40/B-40/L. §-ok alkalmazásával kisebb, mint az áttérés adóévét megelőző adóév 12 hónapra számított adóalapjának összege, akkor az átmeneti adóévek adóalapja – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az utóbbi. Így, ha az előbbi feltételt teljesül, ebben a sorban az előző adóévi vállalkozási szintű adóalap összegét kell feltüntetni. Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó: a) személyijövedelemadó-törvény szerinti általányszabályozó vállalkozóknak, b) eva-alánynak, c) tételes adóalap szerinti adózó kata-alánynak, d) 8 millió forint adóévi – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányossággal számítva a 6 millió forint időarányos részét el nem érő – nettó árbevételét meg nem haladó árbevételű vállalkozóknak, e) kivállalati adóalánynak a sor értékét a VI. pontban említettek szerint kell kitölteni.

Ha a kata-alany a helyi iparüzési adóban tételes adóalap szerinti (egyszerűsített) adózási módot választott és bevallásbenyújtásra kötelezett vagy bevallást nyújt be [lásd I. 2. és 9. pontokhoz (Irakát)], akkor itt kell feltüntetni az adóévi adó alapjának összegét, esetében az 1–5. sorokat nem kell kitölteni.

7. sor: Az Art. 1. §-a (8) bekezdésének első fordulata értelmében a szokásos piaci ártól eltérő szerződési feltételeket alkalmazó kapcsolt vállalkozások ügyleteit adózási szempontból a szokásos piaci ár alapulvételével kell minősíteni. A hivatkozott bekezdés irányadó a helyi iparüzési adóra is, azaz amennyiben a kapcsolt vállalkozások az egymás között alkalmazott árakat a szokásos piaci árra igazítják, úgy a korrekciót a helyi iparüzési adó alapjánál is véghez kell vinni (a korrekció vonatkozhat a nettó árbevételre, az előlé-re, az anyagköltségre, a közvetített szolgáltatások értékeire, az alvállalkozói teljesítések értékeire). A 2016. évben kezdődő adóévtől a bevallási nyomtatvány lehetőséget ad arra, hogy az adózó ennek összegét külön jelölje a bevallási nyomtatványon. Amennyiben a szokásos piaci ár miatti korrekció hatása összességében negatív, azaz a nettó árbevétel (adóalapot) csökken, úgy annak értékét a negatív előjellel kell feltüntetni e sor kitöltésekor.

8. sor: A Htv. 40/J. §-a áttérési különbözet számítását írja elő a beszámolójukat első ízben az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók részére. Ennek oka, hogy egyes tranzakciókat a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban sorolnak a bevételek közé, illetve az egyes, nettó árbevétel-csökkentő tételek elszámolása is eltérő időszakra eshet a két számviteli rendszerben. A szabályozás értelmében az áttérést megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett nettó árbevétel és figyelembe vett árbevétel-csökkentő tényező akkor képez az áttérés adóévében pozitív áttérési különbözetet, ha ezen tételek az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adó-évében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelennek meg az adóalap részeként vagy ismétlenül adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg. Mindez csak akkor alkalmazandó, ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ekre, s ezen tételek megfelelő elszámolása a helyi iparüzési adó alapját – az áttérés adóévében vagy azt követően – növelné. Az áttérési különbözet negatív irányú (adóalap-csökkentő hatású), ha az árbevétel az áttérés adóévét megelőzően és az áttérés adóévében vagy azt követően is egyaránt része az adóalapnak, vagy ha az egyikéket nettó árbevétel-csökkentő tényezőként sem az áttérés évet megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem lehet ekként figyelembe venni az adóalap-számítás során. Ha az áttérési különbözet értéke negatív, ezt a tény, vagyis az összeg előjelét is fel kell tüntetni e sorban. [Részletezés az „E” jelű betéltáblon]

9. sor: A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/év összeggel csökkentheti az iparüzési adó alapját (pl.: ha az évi létszám-növekmény 5,36 fő, akkor 5,36 x 1 000 000 Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalap-csökkentés vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c.

kiadvány 2009. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegyre pontossággal – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámába tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a Tao. tv. szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámába. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszám-bővítéshez, amely állami támogatás igénybevételevel jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

10. sor: Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévét megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

11. sor: Az ún. „korrigált” Htv. szerinti adóalap sorban a 6. sorban rögzített adóalap összegének a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség összegével csökkentett, a foglalkoztatás csökkentéshez kapcsolódó adóalap-növekménnyel növelt, valamint a szokásos piaci árra való kiegyesítség miatt (pozitív/negatív előjel szerinti) korrigált, illetve az IFRS-t alkalmazó vállalkozónál (pozitív/negatív előjelű) áttérési különbözetet figyelembe vevő vállalkozási szintű iparüzési adóalap összegét kell itt feltüntetni. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén terhelő állandó jellegű iparüzési tevékenység után adókötelességet (székhelyén kívüli legalább egy településen telephelyt tart fenn), akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani az egyes települések között.

12. sor: Itt kell feltüntetni a 11. sorban szereplő vállalkozási szintű adóalap megosztása eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – települési szintű adóalapot. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző, a megosztással érintett településre 0 forint adóalap-rész azonban nem állapítható meg. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozó nem terhelő adóalap-megosztási kötelezettség (székhely szerinti településen kívüli, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 11. sorban szereplő összeggel.

13. sor: Az önkormányzat rendeletében a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot meg nem haladó vállalkozások számára adóalap-mentességet állapíthat meg (az önkormányzat döntései függően előfordulhat, hogy az adómentesség csak kisebb vállalkozási szintű adóalap-összegig, például 1 millió Ft-ig jár). Itt kell feltüntetni azon – az adóévben igénybe vehető – adóalap-mentesség összegét, amely a települési adóalap összegét csökkenti. A rendeleti adóalap-mentesség de minimis (csekély összegű) támogatásnak minősül, amennyiben ebben a sorban az adózó értéket rögzít, akkor azzal elismeri, hogy jogosult annak igénybevételeire. Ha az önkormányzat ilyen mentességi szabályt nem iktatott adórendeletébe, akkor itt összeget nem lehet feltüntetni.

14. sor: Ha az önkormányzat iparüzési adót szabályozó rendelete a háziorvos (ide értendő a házi gyermekorvos, fogorvos is) és védőnő számára adóalap-mentességet állapít meg, akkor annak – legfeljebb 20 millió Ft – összegét kell ebben a sorban feltüntetni. A rendeleti adóalap-mentesség de minimis (csekély összegű) támogatásnak minősül, amennyiben ebben a sorban az adózó értéket rögzít, akkor azzal elismeri, hogy jogosult annak igénybevételeire. Ebben a sorban a települési szintű adóalapot csökkentő adóalap összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat rendelete a Htv. 39/C. § (4) bekezdés alapján mentességet nem tartalmaz, akkor itt összeget nem lehet szerepeltetni.

15. sor: Az a bevallási sor a települési adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (12. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap (13. és 14. sor) összegét. Abban az esetben, ha a 13. és a 14. sor összege eléri vagy meghaladja a 12. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni. Ekkor a 16. sorba, és a 24. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

16. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell feltüntetni, a települési önkormányzati rendelet szerinti adóévi adómérték alapulvételével.

17. sor: A települési önkormányzat helyi adó rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot el nem érő vállalkozókat [az adókedvezmény az adó %-ában (0–100% között)] fejlezhető ki. A rendeleti adókedvezmény de minimis (csekély összegű) támogatásnak minősül, amennyiben ebben a sorban az adózó értéket rögzít, akkor azzal elismeri, hogy jogosult annak igénybevételeire. Ebben a sorban az adót csökkentő kedvezmény összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem lehet feltüntetni.

18. sor: Ha az önkormányzat iparüzési adót szabályozó rendelete a háziorvos (ide értendő a házi gyermekorvos, fogorvos is) és védőnő számára adókedvezményt tartalmaz (melynek mértéke akár 100% is lehet), akkor a kedvezmény összegét ebben a sorban kell feltüntetni. A rendeleti adókedvezmény de minimis (csekély összegű) támogatásnak minősül, amennyiben ebben a sorban az adózó értéket rögzít, akkor azzal elismeri, hogy jogosult annak igénybevételeire. Ha az önkormányzat rendelete – a Htv. 39/C. § (4) bekezdésének felhatalmazása alapján – adókedvezményi rendelkezést nem tartalmaz, akkor itt összeget nem lehet szerepeltetni.

19. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés alapján az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóátalány összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban annak összegéig. Például, ha az adózó az adóévben 200 000 forintot fizetett adóátalány címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az önkormányzatra jutó adóból levonható összeg az adóévben megfizetett adóátalány 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóátalány összege meghaladja a 16. sor összegét, akkor itt csak a 16. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóátalány tényleges összegét (tájékoztató adatként) pedig a 25. sorban kell szerepeltetni.

20. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig terjedően – levonható az adóalany által a ráfordításoként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autótutak és fűtők használatáért fizetendő, megített úttal arányos díjnak (a továbbiakban: belföldi e-útdíj) a 7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításoként elszámolt belföldi e-útdíj 7,5%-át a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzathoz fizetendő iparüzési adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és a megosztással érintett önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonhatja le. Azaz, a belföldi e-útdíj 7,5%-a az adóalap-megosztás arányában vonható le. Ha a belföldi e-útdíj 7,5%-a 100 000 forint, a településre pedig a megosztás során a vállalkozási szintű adóalap 10%-a jut, akkor itt 10 000 forintot kell feltüntetni. Ebben a sorban tehát a belföldi e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

21. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig – levonható az adóalany által a ráfordításoként, költségként az adóévben elszámolt, külföldön autópályák, autótutak és fűtők használatáért fizetendő, megített úttal arányos díjnak (a továbbiakban: külföldi e-útdíj) a 7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításoként elszámolt külföldi e-útdíj 7,5%-át az adóalap-megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adóból. Ebben a sorban tehát a külföldi e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

22. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig – levonható az adóalany által

a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt az autópályák, autótutak és fútok használatáért fizetendő használati díjnak (a továbbiakban: belföldi úthasználati díj) a 7,5%-a. Belföldi úthasználati díj (10 napos/30 napos/éves „matrica” vagy megyei „matrica”) a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó tehergépjárművel, illetőleg autóbusszal vagy személygépkocsival való díjköteles közúthálózaton való közlekedés kapcsán fizetendő díjtétel. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt belföldi úthasználati díj 7,5%-át az adóalap-megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a belföldi úthasználati díj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell beírni.

23. sor: A Htv. 40/A. § (4) bekezdése alapján az önkormányzat rendeletében lehetővé teheti az alaputat, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költsége 10%-ának iparüzési adóból való levonását. Amennyiben a vállalkozás csak székhellyel rendelkezik, és az önkormányzat rendelete említett jogcímen adóelőnyt tartalmaz, akkor az adó a településre fizetendő adóját 10%-kal csökkentheti. Ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területen terhelő állandó jellegű adókötelezettség, akkor a K + F címén adókedvezményt a települési adóalapnak a vállalkozási szintű adóalap arányában veheti figyelembe [Htv. 40/A. § (2), (4) bekezdés]. Ebben a sorban a K + F adóévi közvetlen költsége 10%-ának településre jutó összegét kell feltüntetni.

24. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles települési adóalapra vitett adó összegéből (16. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímenek csökkentő tételeket (a 17–23. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 16. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

A bevallási nyomtatvány nem tartalmaz az adóévi adó elszámolására vonatkozóan pénzforgalmi adatokat (megfizetett adóelőlege, adóelőleg-kiegészítés összegét), tekintettel arra, hogy ezen pénzforgalmi adatok mind az adózó, mind az önkormányzati adóhatóság által vezetett nyilvántartásában rendelkezésre állnak.

25. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben ténylegesen megfizetett adóátalány önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg akkor egyezik meg a 19. sorban feltüntetett összeggel, ha az kisebb a 16. sorban feltüntetett adóösszegnél vagy azzal egyenlő.

26. sor: A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap nem esik adózás alá. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmának megfelelő telephelyt úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is – a megosztási szabályok szerint – kell osztani adóalapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre jutó adóalap-rész vonható le a teljes adóalapból. Ha az adóalagnak külföldön több telephelye van (egy államban több telephelye vagy több államban van egy-egy vagy több telephelye), akkor a „külföld”-et egységként kell tekinteni, vagyis egy telephelynek minősül. Ez azt jelenti, hogy az adóalapra vonatkozó számlást nem kell telephelyenként elvégezni. A külföldi telephelyre, telephelyekre jutó adóalapot – tájékoztató adatként – e sorban kell feltüntetni.

27. sor: Itt kell – tájékoztató adatként – feltüntetni a vállalkozás által az adóévben megfizetett (költségként, ráfordításként elszámolt) belföldi e-ütdíj, külföldi e-ütdíj és belföldi úthasználati díj együttes összegének 7,5%-át.

28. sor: A Htv. 39/D. § (1) bekezdése alapján a vállalkozási szintű adóalap csökkenthető [9. sor] az adóévi működés hónapjai alapján számlított átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számlított átlagos statisztikai állo-

mányi létszámhoz képest bekövetkezett növekménye után 1 millió forint/fő összeggel. Ebben a sorban a létszám-növekményt főben kifejezett adatként kell szerepeltetni, így például, ha az e jogcímmű adóalap-csökkentés 1.782.000 forint, azaz a létszám-növekmény 17,82 fő volt, akkor ez utóbbi számadatot kell beírni.

VIII. Adóelőleg bevallása

A helyi iparüzési adóban – hasonlóan a társasági adóhoz – az adóelőleget önadózással kell teljesíteni. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítania és bevallania az előlegfizetési időszak két időpontjára az adóelőleg összegét. Természetesen az adóelőleget is önadózással kell teljesíteni, így azt az önkormányzati adóhatóság részére megfizetni. A bevallott adóelőleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható. Az adóbevallás az Art. 145. § (1) bekezdés b) pontja értelmében végrehajtható okiratként minősül.

1. Előlegfizetési időszak

Az előlegfizetési időszak általános esetben a bevallás benyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Az adózónak az előlegfizetési időszak első és utolsó napját kell beírni a bevallás e sorába. Az előlegfizetési időszak (keresztfélév) tehát 12 hónapnyi időszakra ölel át.

2. Első előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

Az első előlegrészlet esedékességének a napja az adóelőleg-fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja. A naptári évvel egyező üzleti éves vállalkozás és magánszemély vállalkozó esetén ez a nap 2017. szeptember 15-e. Itt kell jelölni az előlegfizetési napját és az előleg összegét. Ebben a sorban a VII. 24. sorban feltüntetett összeg és a 2017. március 15-én, a naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén az adóév harmadik hónapjának 15. napján esedékes (bevallott) előlegfizetési időszak második felét szerepeltetni. Ha az adózónak az adóév 3. hónapjának 15. napján (2017. március 15-én) nem kellett adóelőleget fizetni, akkor e sor összege a VII. 24. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg. (Ezen bevallásbenyújtás határmárcius 15. napján esedékes (bevallott) előlegfizetési időszak második előlegrészleteként, azaz a 2017. március 15-ei és a következő előlegfizetési időszak első részleteként, azaz 2017. szeptember 15-ei esedékességgel fizetendő, 2017-ben kezdődő adóévi adóelőleg a VII. 24. sorba írt adóösszeggel, azaz a 2016. évben kezdődő adóévi adó összegével egyezik meg.)

Természetesen március 15-én sosem esedékes a fizetési kötelezettség, mert március 15-e nemzeti ünnepünk. Ezért a fizetési határmárcius 15-ét követő munkanap.

3. Második előlegrészlet az előlegfizetési időszakban

A második előlegrészlet az előlegfizetési időszak 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves és magánszemély adózó esetén 2018. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózói csoport esetében, amellett, hogy az adóelőleg összegét is be kell vallani. A bevallandó összeg a VII. 24. sorban szereplő adóösszeg (a 2016-ban kezdődő adóév adójának) fele. Természetesen március 15-én sosem esedékes a fizetési kötelezettség, mert március 15-e nemzeti ünnepünk. Ezért a fizetési határmárcius 15-ét követő munkanap.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „A” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, ide értve azt a vállalkozást is, akinek/amelynek nettó árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg és az adó alapja egyszerűsített megállapításának módját választotta, továbbá, amely éves beszámolóját nem a nemzetközi számviteli standardok (IFRS) figyelembevételével készíti el. Nem kell kitöltenie az „A” jelű betétlapot az alábbi egyszerűsített adóalap-megállapítást választóknak:

- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak,
- b) azon eva-alanyoknak, aki az egyszerűsített vállalkozói adóalap 50%-ában állapítja meg adóját,
- c) azon kata-alanyoknak, aki tétel adóalap szerinti adózást választott,
- d) a kisvállalati adóalanyoknak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből le kell vonni a 3. sorban, a 4. sorban, a 5. sorban, valamint a 6. sorokban szereplő összeget. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl. egyesület, közalapítvány, társasház, lakásszövetkezet) esetében a vállalkozási

tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében a tevékenységével (terméktértékesítés, szolgáltatásnyújtás) közvetlen összefüggésben kapott – általános forgalmi adó nélküli – ellenérték, növelve a kompenzációs felárral és csökkentve az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó összegével, feltéve, hogy azt bevételként elszámolta, továbbá azon bevétellel, amelyet a számvitelről szóló törvény alapján egyéb bevételként kellene elszámolni. (Például a tárgy) eszköz értékesítéséből származó bevétel, a különféle agrártámogatások összege nem tartozik a nettó árbevételbe).

3. sor: A Tao. törvény szerinti jogdíjnak minősülő a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jognak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az irodalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebben a sorban jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyéb szolgáltatások értékeiként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó, illetve alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó összegét. Ezen sorban rögzített összeget jogcímen – regisztrációs adó, energiaadó, alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó – szerinti bontásban is fel kell tüntetni.

6. sor: Külön jogszabály szerinti felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálási díjat nem terhelő iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebben a sorban a felszolgálási díj árbevételként elszámolt összegét kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „B” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek hitelintézetnek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–9. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor és a 9. sor összegét le kell vonni. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „C” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek biztosítónak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

2–9. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló-készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai, továbbá a 9. sor esetében a Htv. 52. § 22. pont b) alpontja – pénzügyi lízingbe adott eszköz után elszámolt eladói teljes összege nettó árbevétel-csökkentő tétel azzal, hogy ezen összeggel az adóalap a VII. 2. sorban már nem csökkenthető – alapján kell meghatározni.

2–8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló-készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „D” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek befektetési vállalkozásnak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészt is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerző) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2-6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „E” jelű betétlapot minden olyan vállalkozásnak ki kell töltenie, amelynél van eladott áruk beszerzési értéke (elábé) és/vagy közvetített szolgáltatások értéke. Nem kell kitöltenie ezt a betétlapot annak a vállalkozásnak, aki az iparüzési adóban az adóalap egyszerűsített adóalap-megállapítási módját választotta. E két ráfordítás-elemmel csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adó alapjának kiszámítása során, azonban együttes összegük csak korlátozottan vonható le a nettó árbevételből. A korlátozás lényege, hogy a nettó árbevétel nagyságától függően e két nettó árbevétel-csökkentő tétel sávosan vonható le, minél nagyobb a nettó árbevétel összege, annál kisebb összeggel lehet csökkenteni a nettó árbevételt. Nem vonatkozik a korlátozás arra a vállalkozásra, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg és nem minősül az 1. pont szerinti értelemben vett kapcsolt vállalkozásnak.

A Htv. 39. §-ának (4) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevétel-csökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó – nettó árbevétele összegétől függően, sávosan – az alábbiak szerint csökkentheti nettó árbevételét.

– 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkentő összeg egésze,

– 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,

– 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,

– 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a

vonható le.

A Htv. 39. § (7) bekezdése értelmében – a főszabályban foglaltaktól eltérően – az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítés után az adóalany a számvitelről szóló törvény szerinti exportértékesítés nettó árbevételét vagy a közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk értékesítése után beföldi értékesítés nettó árbevételét számol el. Az elszámolandó tevékenységet végző szervezetétől, az általa – a földgázpiaci és villamosenergia-placi ügyletek elszámolása érdekében – vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt földgáz és villamosenergia beszerzési értéke teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét. A külön jogszabály alapján erre feljogosított dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző személynél az általa dohánytermék-kiskereskedők részére történő továbbértékesítés célból vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt dohánytermékek beszerzési értéke csökkenti a nettó árbevétel összegét.

I. Adóalany adatai

Az I. sorban kell jelölni azt, hogy az adóalany a Htv. 39. § (6) bekezdése alkalmazásának hatálya alá esik-e. A Htv. e rendelkezése ugyanis előírja, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása pozitív előjelű különbözeteiként – figyelemmel a 39. § (4)–(5) és (9) bekezdésben foglaltakra – kell megállapítani, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözethez és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételének képviselet arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyok kell alkalmazni, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában.

Tehát e négyzetbe azon vállalkozásnak kell X-et tennie, amely megfelel valamennyi, következő feltételnek

- a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő és
- a helyi iparüzési adó alanya és
- az elábé és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege meghaladja a nettó árbevétel 50%-át és
- az adóalany rendelkezik az előző feltételnek megfelelő kapcsolt vállalkozással.

Amennyiben e feltételek mindegyike teljesül, akkor a továbbiakban csak a III. pont alatti sorokat kell kitölteni, ha egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor pedig csak a II. pont alatti sorokat kell kitölteni.

Az 1. és 2. sorban az adózó azonosításához szükséges adatokat kell feltüntetni.

II. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az 1. sorban kell feltüntetni az eladott áruk beszerzési értéke összegét.

Az elábé fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg. Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, áruknek – a számvitelről szóló törvény szerinti az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkenteni az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerinti alvállalkozói teljesítések értékeként, a Htv. 52. § 37. pont szerinti anyagköltségeként, a Htv. 52. § 40. pont szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

A 2. sorban kell feltüntetni a közvetített szolgáltatások értékét. A közvetített szolgáltatások értékének fogalmát a Htv. 52. §-ának 40. pontja tartalmazza. E levonható tétel megegyezik a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatások értékével, feltéve, hogy a jogügylet írásbeli szerződésen alapul. A számviteli törvényvel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez utóbbi számára

2-6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel fevezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámolóképzéséről és könyvvizetéséről kötelezettségének teljesítéséről szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell töltenie a számlázásból is. (A kimenő számlákban – ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz – külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenértékét, mely nem kell, hogy azonos legyen a szolgáltatás beszerzési árával.) Közvetített szolgáltatások értékével az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerinti eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerinti anyagköltségeként vagy a 32. pont szerinti alvállalkozói teljesítések értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

A 3. sorban kell feltüntetni az 1. sor szerinti elábé és a 2. sor szerinti közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk, saját előállított termékek), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevételét kell elszámolni. Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

A 4. sorban kell feltüntetni az 1. sor szerinti elábé értékeiből azon ráfordítás-részt, amelyet a vállalkozó közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el. Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

Az 5. sorban kell feltüntetni az 1. sorból az elábé azon ráfordítás-részt, amelyet az elszámolandó hálz tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-placi ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán elábé-ként számolt el.

A 6. sorban kell feltüntetni az elábé és a közvetített szolgáltatások együttes összegének azt a részét, amelyet a Htv. 39. § (4)–(5) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg az 1. és a 2. sor szerinti adat együttes összegét). Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.

A 7. sor szolgálat annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető a nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg, akkor ez a sor az 1. és a 2. sorban feltüntetett számadat együttes összegével egyezik meg. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot meghaladja, akkor a 3. sorban, a 4. sorban, az 5. sorban és a 6. sorban feltüntetett számadatokat kell összeadni és itt beírni.

III. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az I. pontban említett feltételeknek megfelelő vállalkozásnak a helyi iparüzési adó alapját külön számítás szerint – lényegében csoportszinten, összevontan – kell megállapítani, azzal, hogy az összevont, csoportszintű adatokra vonatkozóan az elábé és a közvetített szolgáltatások értéke nettó árbevételből való levonhatóságának korlátozása és az ezen korlátozás alóli kivételek.

Az 1. sorban kell feltüntetni azt a nettó árbevétel-összeget, amely az összevont adóalap-számlátásra kötelezett kapcsolt vállalkozások Htv. szerinti nettó árbevétel-adatának összegzéseként áll elő.

A 2. sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számlátásra kötelezett vállalkozások összevont anyagköltség, alvállalkozói teljesítések értéke és K+F közvetlen költségének összegét. Ezen nettó árbevétel-csökkentő tételek teljes összegével korlátozás nélkül csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adóalap-számlátása során.

A 3. sor szolgálat az összevont adóalap-számlátásra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített elábé összegének kimutatására.

A 4. sor szolgálat az összevont adóalap-számlátásra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására.

Az 5. sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti összesített elábé és a 4. sor szerinti, összesített közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint export árbevételét kell elszámolni.

A 6. sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti elábé értékéből azon ráfordítás-részt, amelyet az összevont (csoportszintű) adóalap-megállapításra kötelezett vállalkozó adóalany bármelyike közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelem-ellátási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el.

Az 7. sorban kell feltüntetni a 3. sorból az elábé azon ráfordítás-részt, amelyet az elszámolandó hálz tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-placi ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán elábé-ként számolt el.

A 8. sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számlátásra kötelezett kapcsolt vállalkozások összes elábé-jének és összes közvetített szolgáltatások értéke együttes összegének azt a részét, amely a Htv. 39. § (4)–(5) és (9) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg a 3. és a 4. sor szerinti adat együttes összegét).

A 9. sor szolgálat annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető az összevont nettó árbevétel elábé és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen, az összevont, csoportszintű adóalap-kiszámlás érdekében. Ez a számadat a korlátozás nélkül levonható csoportszintű tételek (5. sorban, 6. sorban és 7. sorban feltüntetett összegek) és a 8. sorban szereplő összeg együttes összegeként áll elő.

A 10. sorban kell feltüntetni azt, hogy mekkora az összevont, csoportszintű adóalap összege. Ennek érdekében a csoportszintű nettó árbevétel (1. sor) összegéből le kell vonni a korlátozás alá nem eső nettó árbevétel-csökkentő tételek (ráfordítások, költségek) együttes, csoportszintű értékét (2. sor), továbbá a 9. sorban szereplő, ténylegesen levonható elábé és közvetített szolgáltatások együttes összegét.

A 11. sorban kell rögzíteni az adóalany vállalkozási szintű alapjának összegét. Ez az adat nem az általános szabályoknak megfelelően a vállalkozás szintjén előálló nettó árbevétel és nettó árbevétel-csökkentő tételek egyenlegeként áll elő, hanem a 10. sorban szereplő csoportszintű, összesített adóalap árbevétel-arányos összegeként. Ezért a 10. sorban szereplő összegget meg kell szorozni a vállalkozás nettó árbevétele (vonatközvetítő betétlap II. 1. sorban kiszámított nettó árbevétel összege) és az összes, csoportszintű nettó árbevétel összege (III. 1. sor) hányados értékével (a hányados 6 tizedesjegyre kell számítani).

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzeti tevékenységet, azaz a székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül (más belterületi településen vagy külföldön) van legalább egy telephelye, akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészt is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát (magánszemély esetén adóazonosító jelét, szervezet esetén adószámát) kell feltüntetni.

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Ebben a pontban kell jelölni az adóévben, a vállalkozó által alkalmazott adóalap-megosztási módszert. A vállalkozónak a Htv. mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján kell az adóalapot megosztani. Az adóalap-megosztás módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye! Az 1. pont vagy a 2. pont vagy a 3. pont melletti négyzetbe lehet X-et tenni, feltéve, hogy az adóalap-megosztásra az ideginkább jellemző, az alábbi korlátok figyelembevételével:

- Amak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévi adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. melléklete 2.1. pontja szerinti (komplex) megosztási módot lehet alkalmazni. Ezért ezen adózó csak a 3. pont melletti négyzetbe tehet X-et, figyelembe véve a következő pontokban foglaltakat is.
- Abban az esetben, ha a vállalkozó tevékenységére a komplex megosztási mód a leginkább jellemző, vagy ha ezt a módszert kell a vállalkozónak alkalmaznia – annak érdekében, hogy valamilyen megosztással érintett településre pozitív adóalap jusson –, akkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3., 4. sorait egyaránt ki kell tölteni.
- A Htv. mellékletének 2.2. pontjában szereplő villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell X-et tenni, esetükben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható. Ekkor az egyetemes szolgáltatónak és az energiakereskedőnek az „F” jelű betétlap III. pont 5. és 6. sorait, elosztói hálózati engedélyesnek pedig az „F” jelű betétlap III. pont 7. és 8. sorait kell még kitölteni!
- Az építőipari tevékenységet végző vállalkozó (összes árbevételének legalább 75%-a építőipari tevékenységből ered) dönthet úgy is, hogy nem az általános szabályok szerint osztja meg az adó teljes alapját, hanem a Htv. melléklete 2.3. pontja szerinti specifikus megosztási módot alapján. Ez a döntési lehetőség annak az építőipari tevékenységet végzőnek is nyitva áll, melynek adóévet megelőző adóévi árbevétele a 100 millió forintot meghaladja. Ilyen irányú döntés esetén az 5. pont melletti négyzetbe kell X-et írni.

E megosztási mód esetén a székhely szerinti, valamint a Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti telephelyek szerinti településekre az adóalap 50%-át a hagyományos módokon kell megosztani, az adóalap másik 50%-át viszont az építőipari teljesítmény arányában azon települések között kell megosztani, ahonnan a telephelyek, mert az ott folytatott építőipari tevékenység időtartama az adóévben belüli a 180 napot meghaladta. Ekkor – a székhely és a klasszikus telephelyek szerinti települések esetén – az „F” jelű betétlap III. pont 1. és 2. vagy 3. és 4. vagy 1., 2., 3., 4., sorait kell kitölteni, az építőipari tevékenység időtartama miatt telephellyé váló települések esetén pedig az „F” jelű betétlap III. pont a) 9. és 10. sorait kell még kitölteni!

- A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak az adóévi adóalap 20%-át a székhelye és – Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti – telephelye(i) szerinti település(ek) között kell megosztania, mégpedig a Htv. melléklete szerinti személyi jellegű ráfordítás arányában [1.1.], eszközérték-arányosan [1.2.] vagy komplex [2.1.] megosztási módszer alkalmazásával. Míg az adóalap (fennmaradó) 80%-át az összes előfizetője és településen lévő előfizetők arányában kell megosztania. Ezen vállalkozó az „F” jelű betétlap II. pont 1., 2. vagy 3. sorát és 6. sorát tesz X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3. és 4. sorait, valamint 11. és 12. sorait kell kitölteni!
- A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozó esetén csak a Htv. melléklete 2.4.2. pontja szerinti megosztási mód alkalmazható. Ezért ezen adózó csak e helyre tehet X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 13. és 14. sorait kell kitölteni! Ha viszont a vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, akkor az „F” jelű betétlap III. sor 15. és 16. sorait is ki kell tölteni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű betétlapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózónak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészt is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „G” jelű betétlapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetés vagy fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkozni az önkormányzati adóhatóságnál fennálló túlfizetés összegéről – ha a főlap 17. sorában szereplő adó összege (nyilvántartása szerint) kisebb, mint a 2015. évben kezdődött adóévre korábban megfizetett adóelőleg-kielégítés, valamint a 2016-ban kezdődő adóévi első félévében bevallott és fizetett adóelőleg összege –.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „H” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „H” jelű betétlap az önellenzési pótlék bevallására szolgál.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészt is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

III. Megosztás

Ha az adózó a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor az 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték-arányos megosztási módszert alkalmazza úgy 3. és 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza, abban az esetben az 1–4. sorok mindegyikét ki kell tölteni.

A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozásnak a vállalkozási szintű adóalap 20%-a esetében az 1. és 2. sorokat vagy a 3. és 4. sorokat vagy az 1–4. sorokat, míg a vállalkozási szintű adóalap (fennmaradó) 80%-a esetében a 11. és 12. sorokat kell kitölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozási szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét.

5. sor: E sorba kell írni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételét, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen lévő végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevétel.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját.

8. sor: Ez a sor szolgál a villamos elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

9. sor: Építőipari tevékenységet végző esetén – ha a rá vonatkozó specifikus megosztási módot választja – ebben a sorban a vállalkozás egészének valamint képződő építőipari teljesítmény (építőipari tevékenységből eredő nettó árbevétel, szalint az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értékének együttes összege) értékét kell feltüntetni.

10. sor: Ebben a sorba az építőipari tevékenységet végzőnek a 9. sorban jelölt összegből azt a részt kell beírni, amelyik az adott településre jut.

11. sor: A vezetékes nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén az utólag fizetett díj szolgáltatást igénybe vevő előfizetők – adóév első napján érvényes – számát kell ebbe a sorba beírni.

12. sor: A 11. sorban feltüntetett előfizető számból ebbe a sorba azoknak az előfizetőknek a számát kell beírni, akiknek a számlázási címük az adóév első napján az adott településen található.

13. sor: A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó esetén az adóév első napján szolgáltatást igénybe vevők számlázási címe alapján azonosított szolgáltatási helyek (az összes szolgáltatási hely) számát kell itt feltüntetni (ha az adózó egy címen több vezetékes szolgáltatást is nyújt, akkor is csak egy szolgáltatási helynek minősül).

14. sor: A 13. sorban szereplő szolgáltatási hely számból a vezetékes szolgáltatást igénybe vevő számlázási címe alapján az adóév első napján az adott településen lévő szolgáltatási helyek számát kell megadni.

15. sor: Ezt a sort annak a vezetékes távközlési szolgáltatónak kell kitölteni, amelyik vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, de a vezeték nélküli távközlési tevékenységből származó nettó árbevétele az összes árbevétel 75%-át nem éri el. Itt kell szerepeltetni az utólag fizetett díj vezeték nélküli távközlési szolgáltatást az adóév első napján igénybe vevő összes előfizető számát.

16. sor: A 15. sorban szereplő számadatból azt az előfizető számot kell itt feltüntetni, amelyik – az előfizető számlázási címe alapján – az adott településre jut.

ge –, a túlfizetés elszámolásáról az egyes pontok melletti négyzetbe való jelöléssel. A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparüzésiadó-fizetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló adó- vagy köztartozás kiegészítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

Az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása. Rendelkezés hiányában az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét – az Art. szabályai szerint – a később esedékes adóra számolja el.

III. Más adóévben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvizetendő összegek

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkozni a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg meg kellett volna fizetnie.

A „H” jelű betétlapot minden olyan esetben ki kell tölteni az adózónak, amikor – az Art. alapján – korábban megállapított és bevallott adóalapját, adóját utólag önellenzéssel – akár terhére, akár javára – helyesbíti. Abban az esetben, ha a helyesbítés az adózó javára szolgál, akkor értelemszerűen a nyomtatvány utolsó két rovatában – az önellenzési pótlék alapja –, illetve az önellenzési pótlék összege* – nem szerepeltet adatot.

Az IFRS-eket alkalmazókra vonatkozó adóalap-szabályokat a Htv. 2016. január 1-jétől hatályos 40/B-40/ M. §-ai, illetve 52. §-ának újonnan megállapított pontjai tartalmazzák. Ha a helyi iparüzés-ládó-kötelezettséget érintően valamely kérdést ezen §-ok nem érintenek, azaz speciális szabály nincs, az IFRS-t alkalmazó vállalkozásoknak is a helyi iparüzési adó általános szabályait kell alkalmazniuk.

Ennek megfelelően az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozóknak az „I” jelű betétlapon kell számot adniuk nettó árbevétel és az adóalapjukat befolyásoló egyéb tényezőkről (elábe), anyagköltség, közvetített szolgáltatások értéke, áttérési különbözet) összegéről, eleméről. Emellett azonban ki kell tüntetni a főlapot és az „E” jelű betétlapot is.

A betétlapon együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tüntetni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerden) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát kell feltüntetni.

II. Nettó árbevétel

II/1. A nem pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

1. sor: A nettó árbevétel meghatározásának szabályait, azaz az adóalap-megállapítás legfontosabb elemét a Htv. új 40/C. §-a rögzíti. A nettó árbevétel meghatározásának kiindulópontja a bevétel, melyet különböző növelő és csökkentő tényezőkkel korrigálva alakul ki – a könyveket nem IFRS szerint vezető vállalkozókkal azonos adójogi megítélést biztosító – nettó árbevétel összege. Ennek megfelelően a sor értéke megegyezik a 2., valamint a 7–18-ig terjedő sorok összegének a 19–23. sorok összegével csökkentett értékével.

2. sor: A bevétel magában foglalja az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerinti bevételként (árbevételként) elszámolt összeget, továbbá az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevétel, valamint minden olyan bevétel, melyet más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni. Ezért ebben a sorban a 3–6. sorokban szereplő értékek összegét kell feltüntetni.

3. sor: Az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerinti bevételként (árbevételként) elszámolt összeget kell ebben a sorban feltüntetni.

4. sor: Az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevétel összegét kell itt szerepeltetni.

5. sor: Itt azon bevételket kell feltüntetni, melyeket – az IAS 11 és az IAS 18 standardhoz képest – más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni.

6. sor: Az IFRS-ek szerint a megszűnő tevékenységeket és az azokból származó bevételket külön kell nyilvántartani, azokat a beszámolóban is el kell különíteni. Ezt az értéket kell ebben a sorban szerepeltetni.

7. sor: Az azonos termékek cseréje esetén – amennyiben azt az adóalany 2. sor szerinti bevétel megállapítása során nem vette figyelembe – az elcsereált áruk, szolgáltatások számlázott ellenértékét (annak hiányában valós értéket) ebben a sorban kell feltüntetni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

8. sor: Tekintettel arra, hogy a nem számlázott utólag adott engedmény az IFRS-ek szerint csökkenteni az árbevétel, ennek értékével – amennyiben az adóalany azt bevételként nem vette figyelembe – növelni kell a bevétel összegét a nettó árbevétel kiszámítása során. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

9. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni azt az összeget, amit hafasztott fizetés esetén az adóalany, mint eladó – az IAS 18 Bevételek című standard 11. bekezdése szerint – kamatbevételként számol el. E rendelkezés értelmében ugyanis az IFRS-ek alkalmazása során a szokásos fizetési határidőt meghaladó fizetési határrap esetén a vevőtől származó (járt) ellenértéket az eladott termék, nyújtott szolgáltatás árbevételére és a későbbi fizetés miatt számított kamatbevételre kell bontani. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

10. sor: Az IAS 11 Beruházások standard 12. bekezdése szerint a szerződéses bevételt a kapott vagy járó ellenszolgáltatás valós értékét értékelik. A szerződéses bevétel mérését egy sor olyan bizonytalansági tényező befolyásolja, amelyek jövőbeli események kimenetelétől függenek. A becsléseket gyakran felül kell vizsgálni, ahogy események következnek be és bizonytalanságok oldódnak meg. A szerződéses bevétel összege ezért egyik időszakraól a másikra növekedhet, vagy csökkenhet. Ezek közé tartozik az az eset, amikor a szerződéses bevétel összege csökken a vállalkozó által a szerződés megvalósítása során okozott késedelmekből eredő kötbérek hatására. Az így fizetett kötbér összegét ebben a sorban kell feltüntetni, mert az – magyar számviteli alkalmazásokkal azonos adókövetkezmények biztosítása érdekében – bevételnövelő tényező a nettó árbevétel értékének meghatározásakor.

11. sor: Ha az adóalany a Htv. szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügyletet folytat, előfordulhat, hogy az IAS 18 alapján nem számol el bevétel (árbevétel), mert az ügylet az IFRS-ek fogalmi rendjében ügynöki értékesítésnek minősül (például saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel terméket (legyen az ingó vagy ingatlan) értékesít). Amennyiben az adóalany ezt az értéket mégis bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

12. sor: Az IAS 18 Bevételek című standard 8. bekezdése rögzíti – többek között –, hogy egy ügynöki viszonyban a gazdasági hasznok bruttó beáramlásával magukban foglalják azokat az összegeket, amelyeket a megbízó nevében szedtek be, és amelyek nem eredményeznek növekedést a gazdálkodó egység saját tőkéjében, és a megbízó nevében beszadett összegek nem minősülnek bevételnek. A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja ezért a bevételnövelő tételék között rögzíti a saját név alatt történt bizományos áruértékesítés számviteli törvény szerinti bekerülési értékét, amit a bevallás elkészítésekor ebben a sorban kell rögzíteni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

13. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével – az eredmény előjelétől függően – csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet miatt az IFRS-ek szerint árbevétel csökkentésének van helye, akkor ezen – magyar számviteli szabályokkal való összhang megteremtése érdekében – ezen összeggel növelni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

14. sor: Az IFRS-ek szerinti pénzügyi lízingszerződés fogalma jóval több ügyletet fog át, mint a magyar jogban ismert pénzügyi lízingszerződés. Ezt a szerződéstípus és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevő-

nek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott időig használhasson. A pénzügyi lízing pedig egy olyan lízing, amelyben a lízingbevevő adó lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjogot végül átadja-e.

Ebben a sorban a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értéket kell feltüntetni, ami a nettó árbevétel megállapítása során bevétel növelő tétel. (A lízingfutamidő kezdete az az időpont, amikor a lízingbevevő jogosult a lízingelt eszköz használatára vonatkozó jogát gyakorolni.)

15. sor: Az IAS 18 Bevételek standard szerinti árbevételbe nem tartozik bele a nem szokásos tevékenységből eredő bevétel. Így – a könyveket a magyar számviteli szabályok szerint vezetőkhöz képesti adósemlegesség érdekében – az ilyen tevékenységek kapcsán kapott ellenértéket e sorban kell feltüntetni, mint bevételnövelő tényezőt. Amennyiben az adóalany valamely nem szokásos tevékenységből származó ellenértéket már bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, annak összegét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

16. sor: Az adósemlegességet biztosító bevételnövelő tételek közé sorolható az az előírás is, melynek értelmében az ügylet-átruházás esetén az eszközöknek a kötelezettségekkel csökkentett piaci értékét meghaladó vételár növeli az IFRS-ek szerinti bevételt. Ezt ugyanis a magyar számviteli szabályok – az IFRS-ekkel ellentétben – árbevételként rendelik elszámolni. A 16. sor ezen összeg feltüntetésére szolgál.

17. sor: Az IFRS-ek lízingszerződést és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott időig használhasson. A pénzügyi lízing olyan ügylet, amely lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjog végül vagy átadásra kerül vagy nem. A pénzügyi lízingtől eltérő minden más lízing operatív lízingnek minősül. Az ilyen szerződésekből származó bevételket ebben a sorban kell feltüntetni.

18. sor: A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének a) pontja értelmében, ha egy, a Htv. 40/C. § (1) bekezdése a)–d) pontja vagy a (2) bekezdés a), e) és g)–j) pontjai szerinti ügyletről számviteli bizonylatot (számlát) állítanak ki, de az IFRS-ek alkalmazásával a számla szerinti összeg (teljes egészében) nem minősült adóköteles bevételnek a Htv. 40/C. § (1) vagy a (2) bekezdés alapján, akkor az így egyébként figyelembe nem vehető összeg is az adóköteles adóalapba tartozik. Ezt az összeget ebben a sorban kell feltüntetni.

19. sor: A Tao. törvény szerint jogdíjnak minősül a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jognak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az írodalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebben a sorban jogdíjából származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell feltüntetni.

20. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálati díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebben a sorban a felszolgálati díj árbevételként elszámolt összegét kell feltüntetni.

21. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó és alkoholos itelak utáni népegészségügyi termékadó együttes összegét, melyből a 21.1–21.3. sorokban a regisztrációs adó, az energiaadó, a népegészségügyi termékadó összegét külön is fel kell tüntetni.

22. sor: E sorban kell feltüntetni a saját használatú ingatlan vagy befektetési célú ingatlan eladásából származó bevételt, de csak abban az esetben, ha az egyébként a Htv. 40/C. § (1) vagy (2) bekezdése szerint az adóköteles bevételbe tartozik, vagyis azt a 2-18. sorok valamelyikének kitöltésekor feltüntették.

23. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével – az eredmény előjelétől függően – csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet IFRS-ek szerint az árbevétel növeli, akkor – magyar számviteli szabályokkal alvó összhang megteremtése érdekében – ezen a összeggel csökkenteni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

II/2. A pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

E pont 1–10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő hitelintézet, pénzügyi vállalkozás és a befektetési vállalkozás adóalapjának levezetésére szolgál. Tekintettel azonban arra, hogy a számviteli törvény 9/A. §-ának – a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXVIII. törvény 4. §-a által megállapított szövege – csak 2017-től teszi kötelezővé, illetve lehetővé e személyi kőr számára az IFRS-ek alkalmazására való áttérést, így a 2016. adóévre nincs olyan vállalkozó, amely e sorokat kitölthetné.

II/3. A biztosítói nettó árbevétele

E pont 1–10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő biztosítói adóalapjának levezetésére szolgál. Tekintettel azonban arra, hogy számviteli törvény 9/A. §-ának – a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CLXXVIII. törvény 4. §-a által megállapított – szövege csak 2017-től teszi lehetővé e személyi kőr számára az IFRS-ek alkalmazására való áttérést, így a 2016. adóévre nincs olyan biztosító, amely e sorok kitöltésére kötelez.

III. Eladott áruk beszerzési értéke

1. sor: Az eladott áruk beszerzési értéke (elábe) kiindulópontját a Htv. 40/F. §-ának (1) bekezdésében foglalták rögzítik, a kereskedelmi áru fogalmának definiálásával. Ezt a kiinduló értéket kell a Htv. által meghatározott értékekkel korrigálni, így állítható elő az éves beszámolójukat az IFRS szerint készítő adóalanyokra irányadó elábe összege, ami megegyezik a 2–7. sorban szereplő összeg és a 8. sorban feltüntetett érték különbözetével.

Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betétlap II/1. sorában is.

2. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a kereskedelmi áruk értékesítésekor nyilvántartott könyv szerinti értékét. Kereskedelmi árunak az IAS 2 Készletek és az IAS 18 Bevételek című standardok szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti éven értékesített áru, teleg vagy más ingatlan minősül. Az IAS 2 Készletek című standard 6. bekezdésében foglaltakra tekintettel, csak azon eszközök minősülnek kereskedelmi árunak, melyeket a szokásos üzletmenet keretében történő értékesítésre tartanak. Az e körön kívül eső, adóéven értékesített eszközök értékét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

3. sor: Itt kell feltüntetni azon különféle – nem számlázott – kapott engedmények, rabattok összegét, melyek IAS 2 Készletek standard 11. bekezdése alapján a csökkentik a beszerzési értéket.

4. sor: Az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértéke (annak hiányában valós értéke), az IFRS szerinti könyvvezetésben nem jelenik meg, hiszen az IFRS-ek ezeket az eseteket nem tekintik önálló jogügyletnek. A magyar és a nemzetközi számvitelt alkalmazók adósemleges megítélése érdekében azonban a cserével megszerzett áru értéke növeli a nettó árbevételt (II/7. pont, 3. sor), az elcserélt áru értékét pedig az előbbi összegének megállapításakor lehet figyelembe venni növelő tételként. E sor ez utóbbi, előbbi növelő tétel feltüntetésére szolgál.

5. sor: Ha a pénzügyi lízingbe adott eszköz nem minősül kereskedelmi árunak az IFRS-ek alkalmazásában, így annak értékét a 2. sorban feltüntetett összeg nem tartalmazza, akkor a pénzügyi lízingbe adott eszköz könyv szerinti értékét ebben a sorban kell feltüntetni.

6. sor: Ezt a sort akkor kell kitölteni, ha az IFRS-t alkalmazó, az IFRS-ek fogalmi rendje szerinti értelemben vett ügynökként ad el árut, s azután árbevételét nem számol el, de annak értékét a nettó árbevétel összegének meghatározása során a Htv. 40/C. §-ának e) pontja alapján bevételrövidítő tételként figyelembe kell venni (II/1. pont 12. sor), mert az a magyar számviteli szabályok szerint árbevétel lenne. Az ilyen áru könyv szerinti értéke – melyet ebben a sorban kell feltüntetni – növeli az előbbi-t.

7. sor: Itt kell feltüntetni a nem szokásos tevékenység keretében értékesített áruk értékét.

8. sor: Itt kell feltüntetni az ügynökként eladott áruk értékéből [6. sor.] és a nem szokásos kereskedelmi tevékenység keretében értékesített áruk értékéből [7. sor.] azt a részösszeget, melyet az adóalany az adóévet megelőző adóévben előbbi-ként már figyelembe vett. Tekintettel arra, hogy az IFRS alkalmazásának első adóéve 2016., ebben az adóévben e sorban nem kerülhet érték.

IV. Anyagköltség

1. sor: A Htv. 52. §-ának 67. pontja értelmében azokat az eszközöket kell anyagnak tekinteni, amelyek olyan anyagok vagy anyagi eszközök formájában vannak, melyeket a termelési folyamatban vagy a szolgáltatásnyújtásban használnak fel. Ezen eszközöknek az üzleti évben ráfordításként elszámolt, felhasználáskori könyv szerinti értékét kell e sorban feltüntetni.

2. sor: Itt kell feltüntetni nem számlázott, kapott kereskedelmi engedmények, rabattok és más hasonló tételek összegét, melyeket az adózó – a Htv. 52. §-ának 65. pontjában definiált – anyag könyv szerinti értékének megállapításakor az IAS 2 készletek standard 11. bekezdése alapján nem vett figyelembe.

3. sor: Itt kell feltüntetni azon költségeket, melyeket az adózó az anyag felhasználásával létrehozott saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében már figyelembe vett. Annak értékét ugyanis még egyszer nem lehet figyelembe venni, ezáltal kétszeresen csökkentve nettó árbevételt.

4. sor: Ez a sor tartalmazza az IFRS-t alkalmazó vállalkozók anyagköltségét, mely nem más, mint az elő sorban szereplő összegnek a 2. sorban feltüntetett értékkel növelt, majd a 3. sor szerinti összeggel csökkentett értéke. Ezt az értéket kell feltüntetni a Főlap VII. pontjának 4. sorában is.

V. Közvetített szolgáltatások értéke

1. sor: Az IFRS-ek fogalmi rendjében a nem ügynökként végzett, egyébként – a Htv. 52. §-ának 40. pontja alapján – közvetített szolgáltatások értékének minősülő érték feltüntetésére szolgál.

2. sor: Ha az IFRS-ek szerinti ügynöki értékesítésnek minősül a Htv. szerint egyébként közvetített szolgáltatásnak minősülő ügylet és ennek kapcsán az adóköteles bevétel is növelni kell a Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerint, akkor a közvetített szolgáltatás bekerülési értéke növeli azt az összeget, amelyet az IFRS-ek alkalmazása és a magyar számviteli szabályok szerint is közvetített szolgáltatások értékének kell tekinteni.

3. sor: Az előző két sor összege adja az IFRS-t alkalmazó vállalkozás által figyelembe vehető közvetített szolgáltatások értékét, melyet itt kell feltüntetni. Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betétlap II/2. sorában is.

VI. Áttérési különbözet

Egyes tranzakciókból származó bevételeket a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban rendelnek figyelembe venni. Ennek megfelelően egyes esetekben bizonyos ügyletek adóterhe az IFRS-t alkalmazók esetén előbb vagy később keletkezik, mint ha könyvelket a magyar számvitel szerint vezetnék (noha az adó összege azonos). Mindennek a következményeként előfordulhatna, hogy az IFRS-ek alkalmazására való áttérés miatt valamely tétel egy alkalommal sem minősül adóköteles bevételnek, mert a magyar számvitel szerint csak az áttérést követően kellene bevételként elszámolni, az IFRS-ek szerint viszont már az előző adóévek valamelyikében bevétel lett volna, így az áttérés adóévében vagy azt követően bevételként már nem jelenik meg. Ugyanígy a bevétel kétszeres adóztatása is előállhatna, ha az adott tétel a magyar számvitel szerint az áttérés évét megelőzően, az IFRS-ek szerint pedig az áttérés adóévében vagy azt követően jelenik meg a bevételek között.

E jelenség kiküszöbölésére a Htv. 40/J. §-a megteremtí áttérési különbözet jogintézményt, melynek összegét e pont alatt kell levezetni.

Az e pont alatti sorokat csak az áttérés adóévében kell kitölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon eleminek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját növelik. Ez az érték megegyezik az 1.1. és 1.2. sorokban szereplő értékek összegével.

1.1. sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett olyan nettó árbevétel összegét kell ebben a sorban feltüntetni, mely az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelenik meg, nem jelenne meg az adóalap részeként, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, a tétel – megfelelő elszámolása esetén – az áttérés adóévében vagy azt követően a helyi iparüzési alapját növelné.

1.2. sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe vett olyan nettó árbevétel-csökkentő tényezők összegét kell ebben a sorban feltüntetni, melyek az IFRS-ek alkalmazásával az áttérés adóévében vagy az azt követő bármely adóévben ismételt adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tételek azok megfelelő elszámolása esetén nem csökkentenék a helyi iparüzési alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon eleminek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját csökkentik. Ez az érték megegyezik az 2.1. és 2.2. sorokban szereplő értékek összegével.

2.1. sor: Ebben a sorban az olyan árbevételét kell feltüntetni, mely az áttérés adóévét megelőzően már az adóalap része volt, de – az IFRS-ek alkalmazására való áttérés következtében – az áttérés adóévében vagy azt követően ismét az adóalap részeként jelenik meg.

2.2. sor: Ebben a sorban azon nettó árbevétel-csökkentő tényezők értékét kell feltüntetni, melyeket az adóalany sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem vehet, nem vehetett figyelembe azok elszámolása miatt, de ha az adóalany nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, az áttérés adóévében vagy azt követően nettó árbevétel-csökkentő tényezőnek minősülne.

3. sor: Az 1. és 2. sorban szereplő értékek összege adja az áttérési különbözetet, melyet ebben a sorban kell feltüntetni. Az itt szereplő érték előjele lehet pozitív és negatív is. Negatív értékű áttérési különbözet esetén a negatív előjelet is fel kell tüntetni.

Az itt szereplő értéket kell átvezetni a Főlap VII. pontjának 8. sorába is.